

[Indenrigsministeren]

meget stor forståelse i de kommunale råd for netop dette. Jeg mener bare ikke, at det bør ske på den måde, som SF her har foreslået, hvor man sætter en hat ned over de enkelte kommuners og amtskommuners egen selvbestemmelse, og det undrer mig, at SF ikke kan se, at det er meget bedre, at sådanne initiativer vokser frem som en idé eller som et lokalt behov, fremfor at vi herindefra fremprovokerer det så bastant og så firkantet, som det sker, hvis man vedtog denne folketingsbeslutning.

Egon Jensen (S):

Det er ikke ret tit, jeg er enig med ministeren, men dette er altså en af de dage, må man sige.

SFs forslag går ud på, at hvis mindst 10 pct. i kommuner under 100.000 indbyggere og mindst 8.000 i kommuner over 100.000 indbyggere kræver det, skal der afholdes folkeafstemning. I amtskommuner skal der dog være mindst 20.000. Logikken med 10 pct. i kommuner med under 100.000 indbyggere og 8.000 i kommuner over 100.000 indbyggere forstår jeg ikke, men det hører måske til SFs højere videnskab.

Folkeafstemningen skal være bindende og ikke bare vejledende, og som emner for folkeafstemning nævner man sanering af boliger, anlæg af veje og nedlæggelse af institutioner og sygehuse, og så nævner man prestigebyggeri. Hvad er det egentlig for noget? Det må da være noget subjektivt ud fra SFs synspunkter.

Hvis hensigten med lovforslaget er at inddrage vælgerne mere direkte i beslutningsprocessen, kan jeg forstå det. Men hvis det drejer sig om ad omveje at få mindretallets synspunkter frem, synes jeg ikke om det. Kommunalbestyrelserne er valgt for en 4-årig periode, og er man ikke tilfreds med dem, kan man skifte dem ud. Det er tit ubehagelige og upopulære foranstaltninger, kommunalbestyrelser skal tage stilling til, og det skal de, selv om det måske går på tværs af nogle vælgergrupper. De bærer, om man så må sige, de gyldne kæder.

Vi har ikke noget imod kommunale folkeafstemninger, når det blot er kommunalbestyrelsen, der selv bestemmer. Kommunerne er, ikke mindst under denne regerings tid, blevet snøret ind i så stramme rammer, at

man med rette kan spørge, om der er noget tilbage af det kommunale selvstyre. Vi er tilhængere af den størst mulige dialog mellem kommunalbestyrelser og vælgere, og den finder da også sted i mange tilfælde. Vi er også tilhængere af, at borgerne drages ind i beslutningsprocessen på så mange områder som muligt, og det sker også mange steder. Vi er tilhængere af, at borgerne får mulighed for at deltage i den kommunale administration af midlerne, så langt som det kan lade sig gøre, og at borgerne i så vid udstrækning som muligt repræsenteres i kommissioner, nævn og udvalg, hvortil der ikke nødvendigvis skal udpeges kommunalbestyrelsesmedlemmer. Dette sker også.

Men på en lang række områder kan man simpelt hen ikke bruge folkeafstemning. Der siger lovgivningen simpelt hen, at kommunen har pligt til at gøre sådan og sådan. Kommunalbestyrelsen – og kommunalbestyrelsen alene – har ansvaret for kommunens styrelse.

For mig at se, er det, som om beslutningsforslaget osrer af mistillid til flertallet i kommunalbestyrelserne uden om SF. Det er let at piske en stemning op på enkle præmisser, men spørgsmålet er, hvordan man enkelt vil kunne formulere spørgsmål til vælgerne, så de er rimeligt informeret og kan tage stilling.

Der nævnes i forslaget sygehuse. Intet kan sætte sindene mere i bevægelse end dette, og jeg vil gerne have sagt meget, meget tydeligt – det gælder også Vestsjællands amt, hvor hr. Tommy Dinesen kommer fra – at sygehuse skal ikke placeres af beskæftigelsesmæssige grunde eller erhvervsudviklingsgrunde, men alene så de sikrer, at patienterne får den bedst mulige behandling. Det er for billigt at piske en stemning op på dette område. En afstemning på et sådant område kan simpelt hen ødelægge alle gode planer.

Ministeren sagde, at en kommunalbestyrelse er bestyrelse for hele kommunen og ikke for enkelte dele af kommunen, og det er jeg enig i.

Amtskommunerne har, når det drejer sig om sygehusene, et overordnet ansvar, som ingen kan fratage dem. Vi ønsker størst mulig borgerlig indflydelse, størst mulig brugerindflydelse og størst mulig information ud til og ude fra borgerne, men det er desværre rystende, at når man så indkalder til møder – hvor SF også har mulighed for at komme – f.eks. om budgettet i en kommune, så møder